

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. Z.**
státní příslušnost Ukrajina
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234
zastoupen Mgr. Svatoslavem Prochorovem, advokátem
sídlem 120 00 Praha 2, Blanická 1008/28

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025 č. j. OAM-55/VL-VL17-VL11-Z-2025, o zajištění

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025 č. j. OAM-55/VL-VL17-VL11-Z-2025 se zrušuje.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 7 100 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů rozhodl o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců s tím, že podle § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 2. 5. 2025.
2. Žalobce namítal, že jak v napadeném rozhodnutí, tak i v jiných rozhodnutích souvisejících s případem žalobce, žalovaný uvádí, že mu byl odepřen vstup na území členských států EU, a to na dobu od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029, přičemž k tomuto mělo údajně dojít z důvodu odsouzení žalobce v Maďarsku dne 10. 5. 2022. Při tom, je zcela nelogické, že by mu mohlo být uloženo odepření ke vstupu na území členských států EU ještě před tím (dokonce rok před tím), kdy byl odsouzen pro trestný čin. Žalovaný nijak tuto informaci neověřoval a pouze ji i přes zjevnou nesprávnost opakoval ve svých rozhodnutích. Proto napadené rozhodnutí považuje za zmatečné, resp. v této části nepřezkoumatelné.
3. Žalobce dále konstatoval, že důvody, na nichž staví svou žádost o mezinárodní ochranu jsou poměrně jasné – v případě vyhoštění na území domovského státu mu tam hrozí riziko, že bude trestněprávně odsouzen pro nesplnění všeobecného povolávacího rozkazu, který platí na Ukrajině. Nechce narukovat, neboť patří do skupiny tzv. odpíračů a má k tomu subjektivní a podstatné důvody: jeho rodina již ztratila jedno člena (bratrance žalobce) ve válce Ruska proti Ukrajině, druhý člen rodiny (bratr žalobce) též byl ve válečné zóně a byl těžce zraněn. Bohužel, dle informace od bratra žalobce ke dnešnímu dni v ukrajinské armádě panuje rozklad a dezorganizace, přičemž vojáci povoláni v rámci všeobecné mobilizace často do několika týdnů ode dne přijetí do armády byli vysláni do čelních protiofenzivních útoků v důsledku čehož (z důvodu nedostatečného technického vzdělání a nedostatečné přípravy) docházelo k velkým lidským ztrátám. Za takové situace žalobce má důvodný strach o svůj život.
4. Žalobce dále poukázal na to, že nebezpečí ohrožení života mu hrozí i bez účasti v samotných bojích, neboť celá Ukrajina, zejména její občanská infrastruktura je denně Ruskem ostřelována. Tyto útoky si pokaždé vyžádají řadu obětí ze strany civilního obyvatelstva. Útoky na civilní infrastrukturu jsou velmi početné, a to i na území západních oblastí. Jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany není účelová nebo zjevně bezdůvodná.
5. Žalobce rovněž namítal, že v napadeném rozhodnutí nebyla zohledněna podstatná okolnost, a to otázka přiměřenosti zásahu napadeného rozhodnutí do jeho rodinného života a nebyl zohledněn zájem nezletilých dětí. Žalovaný tak porušil ust. čl. 3 Úmluvy o právech dítěte. Žalobce opakovaně tvrdil skutečnost, že má v péči 3 nezletilé děti, a pokud žalovaný tuto skutečnost nereflektoval, případně nepokusil se o její prověření, jednoznačně způsobil vadu napadeného rozhodnutí, která jej činí nepřezkoumatelným.
6. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí je závěr žalovaného, že celková doba posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany potrvá 110 dnů, což ale neodpovídá délce platnosti předpokládaného zajištění, když bylo rozhodnuto, že se zajišťuje do 2. 5. 2025, tj. na dobu nikoliv 110 dnů, ale 111 dnů.

7. Žalobce rovněž zdůraznil, že neposkytl žádnou indicii o tom, že by hodlal jakkoliv mařit průběh nebo účel řízení o udělení mezinárodní ochrany. Naopak, z celého jeho předchozího jednání a tvrzení plyne, že Českou republiku opustit nechce a nemá jediný důvod se skrývat nebo jinak jakkoliv nespolupracovat s žalovaným. Tento závěr žalovaného není podložen žádnými důkazy.
8. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval. Vyslovil názor, že z napadeného rozhodnutí je jasné seznatelné, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Žalovaný rovněž odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Vyslovil názor, že k zásahu do soukromého a rodinného života žalobce nedošlo. Záleží pouze na žalobci, zda si legálnost svého dalšího pobytu na území České republiky zajistí v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen s. ř. s.), vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu, neboť žalobce nařízení jednání nenavrhoval.
10. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 1. 2025 č. j. OAM-55/VL-VL17-VL11-Z-2025, které nabylo právní moci 17. 1. 2025 byl ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu doba trvání zajištění byla stanovena do 2. 5. 2025. Žalovaný vyšel z rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie č. j. KRPA-15383-29/ČJ-2025-000022-UA ze dne 11. 1. 2025, jímž bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů za účelem realizace správního vyhoštění s odůvodněním, že žalobci bylo uloženo opatření státu Maďarska, na základě kterého je evidován v informačním systému smluvních států SIS II od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029 pod č. j. 106-6-6465/15/2022/KE a po tuto dobu je mu odepřen vstup a pobyt na území členských států EU. Podkladem rozhodnutí žalovaného byl rovněž protokol o podání vysvětlení ze dne 10. 1. 2025 sepsaný Policií ČR pod č. j. KRPA-15383-9/ČJ-2025-000022-UA, z něhož se podává, že žalobce kromě jiného vypověděl, že do schengenského prostoru vstoupil přes Maďarsko, přičemž následně cestoval mezi ČR a Slovenskou republikou. Naposledy přicestoval do České republiky 21. 10. 2024, přestože mu byla několikrát uložena povinnost opustit ČR. Je si vědom toho, že mu v Maďarsku byl uložen zákaz vstupu, ale nevěděl, že se zákaz vztahuje na území všech členských států. Ke své osobě sdělil, že je svobodný, s přítelkyní vychovává 3 děti. Nesdílí společnou domácnost s občanem EU. Poté, co mu byla uložena povinnost území České republiky, vycestoval vždy na Slovensko. Do České republiky se pak vrátil kvůli rodině. Ze správního spisu se dále podává, že dne 13. 1. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany.
11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazem na ust. § 46a odst. 2, 3, 4 a 5 učinil závěr, že posoudil uvedené skutečnosti týkající se žalobce a jeho dosavadního pobytu na území ČR, relevantní ve smyslu § 46a zákona o azylu a ke zjištění, zda je v jeho případě nutné ponechat ho v zajištění i během probíhajícího správního řízení ve věci jeho žádosti o udělení

mezinárodní ochrany. Na str. 3 napadeného rozhodnutí dále konstatoval, že žalobci bylo uloženo opatření státu Maďarska, na základě kterého byl žalobci odepřen vstup a pobyt na území členských států EU do 29. 8. 2029. Na tomto místě krajský soud uvádí, že k tomuto skutkovému zjištění ve spise není žádný podklad. Žádný podklad ve spise není ani k dalšímu skutkovému zjištění na str. 3 napadeného rozhodnutí, že žalobce byl v r. 2022 odsouzen maďarským soudem v Dabasu pod sp. zn. 15.B.28/2022/36-I, kdy byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 3 let a 6 měsíců s vedlejším trestem vyhoštění z Maďarska v délce 7 let a na dobu 4 let zbaven občanských práv z důvodu nelegálního převaděčství. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nerespektoval rozhodnutí maďarské policie, a i přes zákaz pobytu na území EU nadále pobýval v ČR, byl mu vícekrát vydán výjezdní příkaz, který však nerespektoval, bylo mu několikrát vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit ČR (ani k těmto skutkovým závěrům ve spise žádné podklady nejsou), které také nerespektoval a pobytu na území ČR bez platného oprávnění si byl vědom. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal až po zadržení Policií ČR, zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Poznamenal, že z výpovědi žalobce v rámci správního řízení dle zákona o pobytu cizinců přitom nevyplynulo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou jakkoliv zmařit nucený návrat do vlasti. Žalovaný rovněž uvedl, že aniž by tím byl jakkoliv předjímal výsledek řízení o mezinárodní ochraně, jedná se v případě zajištění dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu o preventivní opatření, které má zabezpečit dostupnost žadatele pro výkon rozhodnutí o vyhoštění pro případ, že by se rozhodnutí o správním vyhoštění stalo vykonatelným v důsledku negativního výsledku řízení o mezinárodní ochraně. Žalovaný připomenul, že žalobci bylo uloženo opatření státu Maďarska, na základě kterého mu byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029. Dle žalovaného existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, a současně nelze účinně uplatnit zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu. Z postupu žalobce je dle žalovaného zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věcech mezinárodní ochrany a ve věci správního vyhoštění, a že s ohledem na jeho dosavadní přístup k předpisům a zákonům ČR nelze v jeho případě rozumně předpokládat, že by své jednání změnil a respektoval by zvláštní opatření dle zákona o azylu, které by mu správní orgán uložil, proto shledal naplnění podmínek stanovených § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

12. Poté, co byla soudu doručena žaloba v této věci, soud vyzval žalovaného k písemnému vyjádření a doručení správního spisu, vše v souladu s § 46a odst. 8 zákona o azylu. Ve stanovené lhůtě bylo soudu doručeno písemné vyjádření žalovaného a dokumenty, které žalovaný označil za správní spis a které ovšem neobsahují žádné výpisy z lustrace v evidencích, konkrétně podklad o evidenci žalobce v informačním systému smluvních států SIS II, na který žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal a učinil skutkový závěr, že žalobci bylo uloženo opatření státu Maďarska, na základě kterého mu byl odepřen vstup a pobyt na území členských států EU od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029 pod č. j. 106-6-6465/15/2022/KE. V této souvislosti žalovaný zmínil na str. 3 napadeného rozhodnutí odsouzení žalobce maďarským soudem v Dabasu v r. 2022 pod sp. zn. 15.B.28/2022/36-I o

tom, že žalobce měl být odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 3 let a 6 měsíců s vedlejším trestem vyhoštění z Maďarska v délce 7 let a na dobu 4 let zbaven občanských práv z důvodu nelegálního převaděčství. Dokumenty, které žalovaný označil za správní spis, neobsahují ani žádné výpisy z lustrace v evidencích ohledně skutkových závěrů žalovaného, že žalobci byl vícekrát vydán výjezdní příkaz, který nerespektoval, a že mu několikrát bylo vydáno rozhodnutí o povinnosti opustit ČR, které také nerespektoval.

13. Krajský soud po zjištění, že správní spis, resp. žalovaným zaslané dokumenty, označené jako správní spis, je zjevně neúplný, a že se fakticky jedná toliko o torzo správního spisu, v němž schází podklady, na které se v napadeném rozhodnutí odkazuje, konkrétně zejména podklad obsahující informaci ze systému SIS II o evidenci žalobce, soud opětovně vyzval žalovaného k doložení úplného spisu. Na tuto výzvu žalovaný reagoval podáním na č. l. 29 s tím, že ve lhůtě 5 dnů předal soudu kompletní spis, a že nic jiného k dispozici nemá, a že vycházel z rozsudku policie ze dne 11. 1. 2025, který je ve spise založen. Na tomto místě soud poznamenává, že žalobce v žalobě kromě jiného namítal, že si žalovaný nijak neověřoval, že mu měl být odepřen vstup na území členských států EU, a to na dobu od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029, přičemž v napadeném rozhodnutí, a i v jiných rozhodnutích souvisejících s jeho případem, k tomuto mělo údajně dojít z důvodu jeho odsouzení v Maďarsku dne 10. 5. 2022. Současně zdůraznil, že je zcela nelogické, že by mu mohlo být uloženo odepření ke vstupu na území členských států EU ještě předtím (dokonce rok předtím), kdy byl odsouzen pro trestný čin. Žalovaný nijak tuto informaci neověřoval a pouze ji i přes zjevnou nesprávnost opakoval ve svém rozhodnutí, které žalobce považuje za zmatečné, resp. nepřezkoumatelné.
14. Krajský soud dospěl k závěru, že za situace, kdy žalovaným zaslané dokumenty, které označuje za správní spis, neobsahují žádné výpisy z lustrace v evidencích, zejména pak z lustrace v informačním systému SIS II o údajné evidenci žalobce v tomto informačním systému, z něhož má plynout opatření státu Maďarska, na základě kterého byl žalobci odepřen vstup a pobyt na území členských států EU od 31. 8. 2021 do 29. 8. 2029, a který měl žalobce nerespektovat, dospěl krajský soud k závěru, že skutkový stav, z něhož napadené rozhodnutí vychází, nemá oporu ve správním spise a jedná se o závěr nepřezkoumatelný. Ani ke skutkovému závěru žalovaného o tom, že žalobci byl vícekrát vydán výjezdní příkaz, že mu bylo vydáno několikrát rozhodnutí o povinnosti opustit ČR, což nerespektoval, ve spise žalovaného není žádný podklad, a i v tomto rozsahu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, neboť nemá oporu ve správním spise. Pokud žalovaný odkazoval na rozhodnutí Policie ČR č. j. KRPA-15383-29/ČJ-2025-000022-UA, nelze jeho postup aprobovat. Vydání předmětného rozhodnutí ze dne 11. 1. 2025 č. j. KRPA-15383-29/ČJ-2025-000022-UA Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, nezbavovalo žalovaného povinnosti opatřit si od Policie ČR příslušné podklady, které chtěl využít jako podklad pro své rozhodnutí a na které v napadeném rozhodnutí odkazuje.
15. Vada, spočívající v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve výše uvedeném rozsahu oporu ve správním spise a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným, je důvodem, proč soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. Za tohoto stavu se soud již nezabýval ostatními žalobními námitkami.
16. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudky č. j. 5 Azs 419/2019-49, č. j. 7 Azs 417/2019-60 a další) soud napadené rozhodnutí vydané z moci úřední toliko

zrušil. Soud však již nerozhodoval o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 4 s. ř. s., neboť zrušením napadeného rozhodnutí, které bylo prvním úkonem v řízení, zde již není řízení, v němž by bylo možné pokračovat (srov. rozsudek NSS č. j. 4 Azs 234/2015-36, č. j. 7 Azs 417/2019-60). Po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce je nutno na toto rozhodnutí nahlížet, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Ukončení řízení tímto způsobem koresponduje s požadavkem dle § 46a odst. 13 písm. c) zákona o azylu na okamžité propuštění cizince po vyhlášení zrušujícího rozsudku.

17. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci, který měl ve věci zcela úspěch na nákladech řízení částku 7 100 Kč. Tato částka sestává z nákladů na zastoupení žalobce advokátem, a to z odměny za 2 úkony právní pomoci po 3 100 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, advokátního tarifu, dvou režijních paušálů k uvedeným úkonům právní pomoci po 450 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Náklady řízení tak činí celkem 7 100 Kč a žalovaný je povinen zaplatit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (dle § 149 odst. 1 o. s. ř., z. č. 99/1963 Sb., v platném znění, aplikovaného na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 14. února 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně